

Posthornet

MEDLEMSBLAD FOR POSTPENSIONISTERNES LANDSFORENING
SEPTEMBER

03-19

POSTMAND TIL TOPS I SAMFUNDSPYRAMIDEN

SIDE 5

LEDER: PL er for alle Postens faggrupper.
Ny regering, valgløfter og globale udfordringer

Indhold

TUREN TIL TOSCANA

Leder	3
Tanker i tidens løb	4
Postmand til tops i samfundspyramiden	5
HJÆLP og SUPPORT og en lang kø!	6
Ansøgning om ledige julelegater	7
Indvandrere i Danmark	8
Ny medarbejder	9
Margueritruuten	10
Med isbåd over Storebælt	11
Sommertur til Fejø	13
Turen til Toscana	14
6 dages tur til Bornholm 28. juli – 2. august 2019	19
Udflugt til Sønderborg Slot og middag med vinsmagning på Hotel des Nordens	22
Tirpitz museet	24
Udflugt til Orø - Isefjordens Perle	26
Sejlads på Haderslev Fjord	27
Feriekontoret	28
Nyt fra klubberne	30
Aktivitetskalender	32

Posthornet

Medlemsblad for Postpensionisternes
Landsforening

Nr. 3 2019 - 19. årgang

Redaktion og Ekspedition:

Postpensionisternes Landsforening
Prangervej 42, 7000 Fredericia
Telefon: 75 92 60 23
Telefontid: ma-to. kl. 9-14, fre. 9-13
E-mail: pl@postpensionisterne.dk
www.postpensionisterne.dk

Redaktion:

Johnny B. Madsen (ansv.)
Redaktør Per Lund Simonsen
I redaktionen endvidere
Lisa Mogensen

Udkommer 4 gange om året.

Udgivet i 5.200 eksemplarer.

*Indlæg til næste nummer må være
redaktionen i hænde senest den
15. november 2019*

ISSN nr. 1601-0485

Design og grafisk produktion:

Kailow Graphic A/S
Kailow er certificeret under følgende inter-
nationale standarder: ISO 14001 miljøcerti-
ficering. ISO 9001 kvalitetscertificering. DS
49001 CSR-certificering (Den danske ud-
gave af ISO 26001 for social ansvarlighed).
OHSAS 18001 arbejdsmiljøcertificering.

Bestyrelsen:

Formand: Johnny B. Madsen
Tlf. 43 63 36 83, mobil 21 67 01 05
johnny.b.madsen@gmail.com

Næstformand: Peter Andersen
Mobil 20 72 13 55
peter.and@oncable.dk

Kasserer: Per Lindgaard
Mobil 40 37 43 91
aap@lindgaard.mail.dk

Leif Aage Hansen
Tlf. 20 91 54 04
janeogleifaage@gmail.com

Birthe Johansen
Tlf 98 13 81 60, mobil 20 74 64 94
birthe.johansen.1701@icloud.com

Frede Lærke Pedersen
Mobil 30 56 36 20
fredelaerke@gmail.com

Frank Vinding
Tlf. 51 51 05 42
frank.vinding@webspeed.dk

Suppleant:

Jørn E. E. Nielsen
Tlf. 21 40 30 53
jornnielsen7@gmail.com

Al henvendelse vedr. medlemsskab rettes til kontoret

Forsidefoto:
Martofte på Nordfyn.
Foto: Hans B. Henriksen

Johnny Madsen
Formand

PL er for alle Postens faggrupper. Ny regering, valgløfter og globale udfordringer

Spændvidden i Landsforeningens medlemssammensætning er og har altid været en force både indadtil og udadtil.

Uanset skiftende virksomhedsformer, har Postens ledelse gennem årene vist Landsforeningen stor imødekommenhed – også økonomisk.

Det er et markant bevis på, at ledelsen - også i den nuværende selskabskonstruktion - påskønner den kontinuitet og rodfæstede virksomhedskultur, som postpensionisterne er eksponent for.

Spændvidden i Landsforeningens medlemssammensætning er og har altid været en force både indadtil og udadtil.

I en artikel i dette nummer af Posthornet skriver Flemming Rasmussen bl.a. om den overraskelse, en beskrivelse af Landsforeningens og lokalklubbernes aktiviteter og arrangementer vækker blandt venner og bekendte. Men han understreger også det svindende rekrutteringsgrundlag for PL og klubberne.

Med en medlemsskare på næsten 5.000, der omfatter alle faggrupper, og med 54 tilknyttede lokalkubber og forhandlingsretten for tjenestemandspensionisterne, er Landsforeningen som fagpolitisk uafhængig pensionistorganisation et

særsyn i dagens Danmark, som det er værd at bevare.

Hvervning af nye medlemmer og fastholdelse af værende er derfor fortsat en vigtig opgave for både PL og klubberne.

Vi er nu inde i efterårsmånederne, og den første tirsdag i oktober åbner Folketinget med mange nye medlemmer, og et nyt folketingsår skydes i gang.

Den socialdemokratiske mindretalsregering er trukket i arbejdstøjet og har i sit forståelsespapir med Radikale, SF og Enhedslisten lovet at prioritere velfærden ved ikke blot at lade udgifterne følge med udviklingen i antallet af børn og ældre, så niveauet kan holdes. Det skal hæves. Et andet løfte, der skal indfries, er graderet pensionsalder.

De globale udfordringer er mange: klimaforandringer, kampen mod social dumping, multinational skatteunddragelse, techrevolution og immigration, så der er nok at gå i gang med.

Jeg ønsker alle et dejligt efterår.

Johnny Madsen
Formand

Tanker i tidens løb

Nogen løber med en halv vind, nogen løber om hjørner med andre, nogen løber panden mod en mur, nogen løber linen ud, nogen løber en risiko, nogen kan løbe solen sort, nogen løber fra deres ansvar, men ingen kan løbe fra deres alder. Alder er for øvrigt en sær størrelse. Den ene dag er man 79, den næste dag er man på vej mod de 90.

I stort set hvert eneste nummer af Posthornet er der beskrivelse af et klub-jubilæum ledsaget af flotte fotos. Men det store 100 kr. spørgsmål er, hvor længe kan vi se det? Det er synd at sige, der ligefrem er ventelister for at blive medlem af en seniorklub, så måske ude i klubberne skal man spørge: "hvad gør vi nu, lille du"? eller måske bare konstatere, det var det. Vi havde det jo egentligt meget sjovt. Think it over.

Man både hører og læser tit og ofte om udrydnings-truede dyrearter og folkeslag. Til den sidste kategori må vel postseniorer tilhøre. Stort set alle landets seniorklubber lider af mangel på "fødekæder". Det kunne se ud, som om det er et spørgsmål om tid, før begrebet post-senior blot er et kapitel i danmarkshistorien, men det er et flot kapitel.

Når jeg mødes med venner og bekendte, glør de på mig, som om jeg var faldet ned fra månen, når jeg fortæller om de mange rejser, arrangementer, kurser m.m., som

gode kolleger landet over bruger tid og kræfter på. Lad os sende en venlig tanke til alle dem, der fik dette op at stå, og til dem, som stadigt får det til at fungere, og støtte op om dem. Hvor mange andre fag har f.eks. pensionist-kurser som os oppe i RØRVIG? Hvor mange har f.eks. EU-TUR som os? Hvor mange kan fx samle 2-300 kolleger til en generalforsamling, det er jo i og for sig ganske imponerende.

Men der er tegn i sol, måne og stjerner på, at dette ikke varer evigt - DET ER FANDME UHYGGELIGT DU! For få år siden var der ramasjang og lokumsaftaler, når der skulle vælges bestyrelsesmedlemmer til PL. Især KPF vs. PPF. I dag er kampvalg et fremmedord. Vi er lykkelige og taknemlige, når folk har kræfter til at tage en periode mere. Bare de ikke tager EPO for at klare det.

Lad dette være en opfordring til at være lidt afdæmpet i kritikken af vore foreningers virke.

Det gælder både lokalt og på landsplan.

Tro nu ikke dette er en dødsannonce, men blot nogle tanker undfanget en stille fredag formiddag i behageligt selskab med lidt øjenåbnervæske, og tænkt af

Flemming Rasmussen
Mørkhøj

Postmand til tops i samfundspyramiden

Henrik Dam Kristensen blev i juni 2019 valgt til ny formand for Folketinget, landets næsthøjeste embede efter dronningen, kulminationen på en bemærkelsesværdig politisk karriere for landpostbudet fra Vorbasse.

Efter 8 år som landpostbud i Vorbasse blev Henrik Dam Kristensen (f. 1957) i 1990 valgt til Folketinget for Socialdemokratiet, og allerede i 1994 blev han udnævnt til Landbrugs- og fiskeriminister.

I årene herefter beklædte han flere forskellige ministerposter, og et par år i EU-Parlamentet blev det også til. Ved EU-valget i 2004 opnåede han imponerende nok mere end 90.000 personlige stemmer.

Henrik Dam Kristensen er højt respekteret af sine kolleger i Folketinget. Et markant eksempel herpå var, da alle partier bakkede op om ham som den nye formand og valgte ham til lyden af højlydte klapsalver i Folketingssalen.

Han er god til at skabe alliancer og holde ord, lyder skudsmålet om Henrik Dam Kristensen fra politiske kolleger, der betegner ham som en meget dygtig politiker, et dejligt menneske og yderst intelligent.

Folketingets nye formand
Henrik Dam Kristensen.
Foto: Steen Brogaard.
Kilde: www.ft.dk

Henrik Dam Kristensen sidder i Socialdemokratiets ledelse med titel af gruppesekretær. I 2005 takkede han nej til at blive partiets formand og dermed dets statsministerkandidat.

Henrik har besøgt flere af Landsforeningens lokale klubber, hvor han med sit sympatiske og usnobbede væsen har gjort indtryk, og med humor har fortalt om sin politiske karriere. Og om sine år som landpostbud, et livsafsnit, han med glæde ser tilbage på med veneration for sin gamle arbejdsplads.

Posthornet bragte i nr. 1 fra februar 2009 et interview med Henrik Dam Kristensen med titlen "Fra landpostbud i Vorbasse til toppen af dansk politik". Interviewet kan læses på Landsforeningens hjemmeside, artikelarkivet.

HJÆLP og SUPPORT og en lang kø!

Mandag eftermiddag. Pludselig kan jeg hverken sende eller modtage mails. Jeg prøver igen og igen. Slukker og tænder min MacBook Air flere gange. Min router fik samme tur med tænd og sluk behandling. Det plejer at hjælpe. Men ingen af delene hjalp denne mandag.

Jeg ringer kl. 17.00 til Stofa-support. Bliver modtaget af en kæk kvindestemme, der siger: "Vi glæder os til at hjælpe dig..." derefter en lang remse om, at samtalen vil blive optaget, så STOFA kan blive endnu bedre til at hjælpe dig. Derefter valgmuligheder 1,2,3,4 – jeg vælger 1. Problemer med mit Stofa-produkt.

"Alle vore konsulenter er optaget, du er nu nr. 54 i køen....." Satte min mobil på højttaler lagde den på bordet, så jeg kunne foretage mig noget andet i ventetiden. Multitaske hedder det. Da der blev sagt "du er nu nummer 21 i køen....." havde jeg været på i 29 minutter. Nu blev forbindelsen afbrudt. Klik dut.....!!!

Efter endnu to opringninger med lang kø gav jeg op. Jeg beslutter, at ringe dagen efter når STOFA åbner kl. 8.00. Kl. 8.02 ringede jeg op. Samme kække indledning som før, derefter: "Du er nu nr. 32 i køen." Efter tyve minutters forløb fik jeg en venlig konsulent, "Hej, du snakker med Mads, hvad kan jeg hjælpe med". Efternavne eksisterer tilsyneladende ikke i STOFA. Jeg fremførte mit problem. "Det kan jeg ikke hjælpe dig med Niels Ole. Du skal ringe til din APPLE-Support, da du har en Mac!" "Jamen, jamen, jamen" gentog jeg igen og igen... "Niels Ole vi kan ikke hjælpe dig....." Han brugte mit fornavn igen og igen og sluttede: "Hav fortsat en god dag." Ja, det sagde han Gud-hjælp-mig!

Da jeg ringede til "Apple-Support", var jeg nær drattet af min stol. Jeg kom omgående igennem til en medarbejder. Det tog maksimalt et minut. Jeg satte den flinke "Thomas" (her bruger man også kun fornavne) ind i

mit problem. Thomas overtog min skærm (det kan de i APPLE) og forsøgte at hjælpe mig, men alle mine koder viste fejl igen og igen. Efter en god time blev jeg bedt om at ringe til STOfA igen for at høre, hvorfor koderne ikke virkede. Herre Jemini, ikke STOfA igen! Men jeg gør, som der bliver sagt. Efter tre forsøg med henholdsvis nr. 57, 42 og 37 i køen kom jeg endelig igennem til Palle. Men forgæves. Jeg havde selvfølgelig efterprøvet mine koder på forhånd. Her var ingen kære mor, de koder de virker som de skal. Vi kan ikke hjælpe dig, sagde Palle-Stofa til mig.

Igen APPLE, men vi fik ikke løst mit problem. Jeg havde det efterhånden som en narkoman, der ikke har fået sit daglige stof. "Min mail virker ikke, hjælp mig hr. doktor. ... hjælp". Hele tirsdagen gik med dette desperate ringeri.

Onsdag morgen besluttede jeg mig for at tage toget fra Middelfart til Vejle. Jeg gik hen til Vejle Bryggen-Center i den HUMAC-butik, hvor jeg havde købt min MacBook Air et halvt år før. Jeg var der kl. 9.45, men forretningen åbnede først kl. 10.00. Foran HUMAC butikken var jeg trods alt nr. 1 i køen. Her blev jeg stående.

Da panserrullegardinet kørte op, gik jeg ind. Straks kom

en helt ung mand, "Jens Traniee" stod der på hans navneskilt. Lidt underligt efternavn, tænkte jeg. Jeg sagde: "Lortet virker ikke, vil du prøve genopsætte min STOfA-mail igen". Og vupti fire minutter senere havde han først slettet den gamle opsætning og geniinstalleret den nye – hvorefter alt virkede... "Æhhh tak, tak" fik jeg fremstammet! Jeg var målløs "hvad koster det"- ingenting sagde den unge "Jens Traniee". Jeg blev endnu mere målløs. Hvis da ordet "målløs" ellers kan gradbøjjes.

Glad var jeg. Jeg tog det førstkommende IC-tog hjem, uden at komme til at stå i billet-kø hos "7-eleven", jeg har nemlig "Rejsekort". På et tidspunkt kunne jeg se fra toget, at der var begyndende kø-dannelse på motorvejen.

Men "KØ" har de stadig I STOfA. På vejen hjem ringede jeg fra IC-toget til STOfA for at høre hvor lang en "kø", der var i dag "Du er nu nr. 58 i køen.....".

Tænk, at jeg har en telefon- og mailudbyder, der næsten er umulig at komme kontakt med pr telefon og mail!!

Niels Ole Frederiksen, tidl. højskoleforstander
Brogade 4 B st. tv.
5500 Middelfart

Ansøgning om ledige julelegater

For medlemmer af Post- og Telegrafpersonalets Hjælpeforening, er der et antal julelegater ledige, som kan søges af foreningens medlemmer.

Ansøgningen skal indeholde navn, adresse, lønkontonummer, Cpr.nr. samt en begrundelse, da behovet for hjælp desværre bliver større år for år.

Vi skal have jeres Cpr.nr. da legaterne bliver indberettet til SKAT.

Ansøgningen skal være foreningen i hænde senest den 29. november 2019.

Man skal være medlem for at kunne søge legat.

Har man ikke hørt fra os senest den 9. december 2019, er ansøgningen ikke blevet imødekommet.

**Post- og Telegrafpersonalets Hjælpeforening
V. E. Gamborgsvej 13, st.mf.,
2000 Frederiksberg**

Indvandrere i Danmark

Historien handler ikke om alle de flygtninge, som er kommet her i de senere år pga. krig i deres land. Mængden af dem er jo også skyld i, at staten Danmark og andre lande i EU har været nødsaget til at lave nogle forordninger, som der er delte meninger om. Jeg har prøvet at finde en rigtig god historie om dem, som er kommet her tidligere. De dårligere historier fylder nok mest og derfor overser vi de gode, som jeg er sikker på, at der er flest af.

Jeg vil fortælle lidt om de andre, som er kommet til Danmark. Der er gennem tiderne, kommet mange forskellige mennesker til Danmark fra andre lande. Der er hentet folk ind af regenterne for at lære os forskellige ting. Der har været enkelt personer, og der har været grupper. Det er dem, som det skal handle om.

På Amager er der mange efterkommere af hollændere, som blev hentet til Danmark af kong Christian d. 2. for at lære os at dyrke grøntsager. Det var i året 1521. I nyere tid har vi også fået mange hollændere herop. De har købt gårde og klarer sig fint. De er meget flittige, og hele familien deltager i arbejdet. Det er særligt i Sydjylland, at de har bosat sig, men de har haft penge med hjemmefra, og det er nok lidt sjældent for indvandrere.

I tiden omkring 1685 kom huguenotterne fra Frankrig. De ville ikke være katolikker og derfor var de ildeset i deres hjemland. De fleste kom til Fredericia, for der var der religionsfrihed. Det var lavet for at få folk til at bosætte sig i fæstningsbyen. Det var fortrinsvis håndværkere, og dem var der hårdt brug for i byen. Mange af navnene kan vi jo kende fra den tid, f.eks. Honore, Devantier, og hvad der ellers er af franske navne i byen. De lærte os vist nok også at dyrke tobak. De havde også det privilegium ikke at skulle have en soldat boende. Det skulle alle andre erhvervsdrivende og avlsbrugergårde have, da der ikke var en rigtig kaserne, selv om det var en militær by.

Kartoffeltyskerne kom til Jylland ca. 1760. De kom til egnen omkring Viborg. De lærte os at opdyrke det, man kaldte for Alheden og at dyrke kartofler. Det har vi da haft megen glæde af siden. Hvem vil undvære kartofflen? Det har da været til stor gavn og glæde for os siden. I dag eksporterer vi bl.a. læggekartofler. Kartofler bruges både til menneskeføde, foder til dyrene, kartoffelmel og chips m.m. er nogle af produkterne foruden også snaps.

Fra 1893- 1930 kom der en masse polakker her. De fleste drog dog hjem igen, da det kun var sæsonarbejde, som de havde. De var mest i roerne på Lolland og Falster. De levede et hundeliv og blev usselt behandlet af mange af arbejdsgiverne eller deres hjælpere. De boede elendigt, men mange havde jo hele familien med. Men ca. 3500 blev her alligevel. Derfor har vi også mange polske navne her i landet.

I dag arbejder der også rigtig mange polakker her, og selv om de har brug for dem hjemme i Polen, så vil de gerne være her. Det er særlig inden for landbrug og håndværk, at de er beskæftiget. Der er også en del, som bosætter sig her, da det er tilladt, efter at Polen kom med i EU. Danmark ville nok ikke for godt kunne fungere uden de fremmedes hjælp, da de tager det arbejde, som danskerne ikke ligefrem står i kø for at få.

I nyere tid har vi fået ungarere og vietnamesere, ja helt fra Chile er der kommet nogen herop pga. krig i deres hjemlande.

Der er også kommet en masse tyrkere og pakistanere. Det var særlig i tresserne og halvfjerdserne, at de kom. Nogle af dem levede nok et dobbeltliv, da de havde kone og børn derhjemme, men også fandt en dansk kvinde. De sendte penge hjem til familierne, og nogle fik bygget huse i deres hjemlande. I Tyrkiet var der hele landsbyer, som blev tømt for arbejdsduelige mænd. Mange pakistanere driver kiosker og arbejder indenfor rengøring, hotel og taxakørsel.

Somaliere, tamilere og folk fra det tidligere Jugoslavien er også kommet. Desuden er der hentet mange thaikvinde herop med giftermål for øje. Der er også en del danskere, som har arbejdet i udlandet, der har taget en ægtefælle med hjem. De er jo sådan set også indvandrere.

Indvandrerne er kommet af vidt forskellige årsager, nogle fordi de blev dårlig behandlet i de hjemlande, hvor de nu var. Det kunne være fattigdom, krig, religion eller familieproblemer m.m. Andre er hentet her op for at lære os nogle ting, og nogle er kommet for at prøve lykken her. De er ligesom mange danskere rejst ud i verden for at prøve lykken de steder, hvor de kom hen.

Men de, der kom her, er jo blevet en del af det danske samfund og har beriget os med meget, bl.a. navnene, deres livsstil og de ting, som de har kunnet, derfra hvor de kom. Vi hører jo så mange dårlige ting om de fremmede, men der er heldigvis flest af de gode historier, men de glider jo ofte i baggrunden. Mange lande har næsten levet af de penge, som de, der udvandrede, tjente og sendte hjem.

Det er jo også ofte, at vi har hørt om danskere, som er rejst ud i verden, og som det er gået godt. Men dem, som ikke har klaret sig, hører vi sjældent om eller fra, da de ofte ikke har til billetten hjem eller ikke vil være bekendt at vise, hvordan det er gået dem. Der var for nogle år siden en udsendelse i tv fra et dansk ældre hjem i Argentina. Det var nu ikke så opløftende. Andre, som rejste til Argentina, har lavet en mindepark for dem, som rejste ud. Den ligger i Sønderkov ved Fredericia.

Mange, som er rejst ud, har nok haft det ønske at vende tilbage til deres hjemland og leve et liv i større rigdom end det, som de kom fra, da de rejste ud. Men mange har nok ikke tænkt på, at det er, hvor man har boet og arbejdet som voksen, at man har haft sit liv. Man vil aldrig mere være ligesom dem, som man kom af, og dem, som er rejst hjem efter mange år i udlandet, fortryder, og vil gerne tilbage til det sted, hvor de har levet deres voksenliv.

Jeg håber, at denne fortælling her har givet en smule forståelse for vores immigranter.

I tiden 1850 - 1930 var der ca. 13.000 danskere, som emigrerede til Argentina.

Der er ca. 300.000 danskere, som er rejst til Amerika, det var i 1800-tallet.

Ny medarbejder

Marianne Hansen er fra den 1. august 2019 ansat som administrativ medarbejder på Landsforeningens kontor i Fredericia. Hun afløser Eva Sørensen, der efter prøvetiden og efter gensidig aftale valgte at fratræde.

Marianne kommer fra en stilling som kundeservicemedarbejder i *Føtex* og med i alt 20 års ansættelse i *Salling Group*.

Lisa Mogensen er fortsat den daglige leder af kontoret.

Margueritruten

Margueritruten er blevet et begreb i Danmark. Den blev indviet i 1991 af dronning Margrethe som en af Danmarks nationale turistruter for bilister. Hvis man følger den fra ende til anden, kommer man til at køre over 3.500 km ad landets smukkeste veje og passerer omkring 1.000 store og små seværdigheder.

Navnet på ruten er valgt efter dronningens yndlingsblomst, og derfor er ruten markeret med brune skilte med margueritblomsten.

Jørgen Hansen, der var direktør Turismens Fællesråd i årene 1987 – 93, har frem til fratræden som direktør i 1993 skrevet i alt 100 fortællinger om oplevelser på Margueritruten. De giver inspiration til at opdage nye steder i Danmark ved at fortælle om noget, som er mindre kendt og derfor måske en smule overraskende.

Fortællingerne blev i 2008 udgivet på forlaget Gyldendal i en særdeles læseværdig bog med titlen *Danmarkshistorier 100 fortællinger fra Margueritruten* og med usædvanligt smukke fotografier, taget af Kirsten Stigsgaard.

Landsforeningen har aftalt med forlaget Klematis, der har ophavsrettighederne, at vi i Posthornet må kopiere Jørgen Hansens fortællinger og Kirsten Stigsgaards fotografier.

I dette nummer bringer vi beretningen *Med isbåd over Storebælt*, der bl.a. fortæller om postforbindelsen over Storebælt før broen og om indsættelse af isbåde, når vejrliget med hård frost gjorde, at sejladserne ikke kunne opretholdes.

Skilte viser rundt på Margueritruten.

Margueritruten. Kort fra bogen "Danmarkshistorier 100 fortællinger fra Margueritruten".

Med isbåd over Storebælt

Nu om stunder går det som en leg. I løbet af en halv snes minutter har man tilbagelagt strækningen fra Knudshoved på Fyn til Halsskov på Sjælland – takket være Storebæltsforbindelsen med den lave vestbro, Sprogø i midten og højbroen mod øst, hvis pyloner når en højde af 254 m.

Sådan har det ganske bestemt ikke altid været. For 7.000 år siden foregik transporten over Storebælt i både, der var lavet af udhulede lindetræer. Disse spinkle og lette konstruktioner var 6-7 m lange og kunne transportere 3-4 personer. Ikke desto mindre tyder fund på Sprogø på, at der også i den tidligste stenalder har været en ganske livlig trafik over bæltet. I slutningen af vikingetiden var overfarten lagt i faste rammer, og den tyske munk Adam af Bremen beretter i 1075, at der findes en fast rute over Storebælt. Adam er den første, der på skrift fortæller om Storebæltsoverfarten, og han kan også berette, at der på Sprogø findes en forfærdelig masse sørøvere, hvorfor man under sejladsen mellem Sjælland og Fyn gør klogest i at lægge kursen, så man kommer i en passende bue uden om Sprogø.

Efterhånden blev fartøjerne større og bedre. Indtil slutningen af 1700-tallet krydsede man bæltet med nogle små åbne færgeskuder med en eller to master samt råsejl. Nogen udpræget fornøjelse har det givetvis ikke

været – og på overfarten blev passagererne stuvet sammen med korn, smør, frugt, kvæg, tømmer, brænde, kul og tegl. Turen over bæltet kunne i allergunstigste fald gøres på et par timer, men som regel tog det 6-8 timer.

Det var af største betydning at opretholde færgefarten mellem Sjælland og Fyn, fordi ruten var en del af kongerigets hovedfærdselsåre mellem hovedstaden og Jylland samt hertugdømmerne i Slesvig og Holsten. Helt fra middelalderen gav kongen privilegium til færgelaug i Korsør og Nyborg – mod at færgerne skulle sejle i stort set al slags vejr og med den for færgemændene lidt kedelige tilføjelse, at "kongens mænd" altid skulle overføres gratis. Noget kunne tyde på, at der gik inflation i begrebet "kongens mænd", og at det omfattede både adel og soldater og al den udrustning og bagage, som de kunne finde på at bringe med sig. Historien om Storebæltsoverfarten er derfor også i flere århundreder en fortælling om færgemændenes utilfredshed med deres indtjeningsmuligheder.

Da Christian 4. i 1624 oprettede et postvæsen i Danmark, blev der selvfølgelig også etableret en postforbindelse over Storebælt, som udgjorde en del af hovedpostruten fra København til Hamburg. De hurtige postjagter overførte kun post og passagerer, mens heste og vogne henvistes til færgelaugenes smækker. Indsættelsen af

Fyret på Sprogø.

hjuldamperen "Mercurius" i 1828 var et kæmpemæssigt fremskridt, som muliggjorde en betydelig reduktion af overfartstiden, og da De Danske Statsbaner overtog færgefarten i 1883, kom der for alvor gang i tingene. Der blev sejlet flere gange om dagen, kapaciteten blev forøget markant, og den planmæssige sejltid kunne reduceres til et par timer.

Men uanset alle fremskridt var det et årligt tilbagevendende problem, at når det blev vinter og frostvejr, kunne sejladserne ikke opretholdes, heller ikke med hjuldamperne. Og hvad der for statsmagten faktisk var endnu værre: Postforbindelserne blev også afbrudt. Næsten mere end i vore dage gjaldt det dengang, at posten skulle ud – og det førte til, at man etablerede et beredskab af isbåde. Der var tale om ret store, åbne fartøjer, som man skubbede hen over isen på meder – og ramte man så en våge, var der kun ét at gøre: hurtigst muligt at springe om bord i båden, hvis man vel at mærke havde livet kært.

Isbådene udgik fra de to isbådsstationer yderst på Knudshoved og Halskov, og det var som regel lokale fiskere, som tjente en ekstra skilling som isbådsmandskab. I heldigste fald kunne man forcere Storebælt på en dags tid, og da isbådene oprindelig først og fremmest skulle transportere post og gods og derfor kun havde plads til få passagerer, måtte de fleste gå turen selv og endda give en hånd med, når isbåden kørte fast.

En tur med isbåden kunne være en ganske farefuld odysse, og i nogle tilfælde var ismasserne simpelthen ikke til at komme igennem. Mangen isbådspassager har måttet tilbringe en eller flere nætter på Sprogø, hvor der var indrettet et nødherberg. Så tidligt som i 1557 fik lensmanden på Nyborg Slot ordre til at opføre et hus på Sprogø, hvor rejsende kunne søge tilflugt. Selveste Frederik 6. frøs i januar 1814 inde på Sprogø, da han var på vej hjem til sit hovedkvarter på Hindsgavl fra fredsforhandlingerne i Kiel, hvor han havde måttet afstå Norge til den svenske konge. Det ufrivillige Sprogø-ophold bekom ham aldeles ikke vel – om end han dog næppe var døden nær af sult, således som det hedder i nogle beretninger – og straks efter hjemkomsten nedsatte han en kommission, som skulle komme med forslag til forbedringer af forholdene på Sprogø. Det endte med, at Generalpostdirektionen købte øen af stamhuset Juelsberg, og at postvæsenet lod fem træhuse med tilhørende kogehus opføre, som i alt rummede to soverum med et antal senge, en spise-stue og et konversationsværelse. For natteleje i soverummene og ophold om dagen i øvrige værelser betaltes 1 rigsdaler; hvis man ikke ville ligge i en rigtig seng, kunne

man formedelst 3 mark få lov at disponere over en af de hængekøjer, som om natten blev udspændt i de øvrige værelser. Hvis opholdet varede mere end ét døgn, blev prisen fordoblet!

At nødherberget på Sprogø var aldeles uundværligt, ses bl.a. af, at det ikke var usædvanligt, at den ordinære dampfærgetrafik over bæltet var afbrudt, og at isbådene derfor var i drift i månedsvis. Når ellers det overhovedet var muligt at sende isbådene af sted; rimtåge og usikker is kunne betyde, at selv den primitive isbådstransport måtte opgives.

Trods indsættelsen af stadig større og kraftigere færger vedblev isbådene at være den eneste transportmulighed over bæltet i strenge isvintre, og eksempelvis i 1881 var isbådene i drift i 62 dage. Der blev ganske vist anskaffet isbrydere, men så sent som i 1929 måtte alle de dampdrevne hestekræfter give op og isbådsberedskabet på ny aktiveres.

Året efter indsatte DSB den første bilfærge på Storebælt, motorfærgeren "Heimdal", og dermed indledtes en ny æra i trafikken over bæltet. I bilfærgens første år overførtes 75.000 biler, 25 år senere var tallet steget til næsten 600.000 – og det stod klart, at de gamle bilfærger fra jernbanefæргеlejerne i Nyborg og Korsør ikke i længden kunne klare den hastigt voksende biltrafik. I 1957 var man så langt, at man kunne indvi den nye færgerute for biler mellem Knudshoved og Halskov med tilhørende motorvejsstumper og nye bilfærger. Allerede året efter var antallet af overførte biler steget til 810.000!

Sidste etape i historien om trafikken over Storebælt var byggeriet og indvielsen af den faste forbindelse, som rigtignok havde været mange år undervejs – ja, faktisk anbefalede krigsminister Tscherning allerede i 1858, at der blev bygget en tunnel under bæltet. Jernbanefærgerne var de første, der måtte lade livet. I maj 1997 åbnede jernbaneforbindelsen mellem Nyborg og Korsør via vestbroen, Sprogø og tunnelen videre til Korsør. Bilfærgerne fik godt et år mere, men i juni 1998 var det slut. Højbroen til bilerne var færdig, og i sin indvielsestale sagde dronning Margrethe bl.a.: *"Danmarks geografi er et samspil mellem vand og land, og evnen til at krydse sund og bælt, åer og fjorde har betinget hele vort folks historie. At nå over på den anden side. Det er den udfordring, som hver generation har måttet tage op så langt tilbage, vi ved om, og som hvert slægtled har løst ud fra sin tids bedste teknologi: i stammebåd, med dampfærge, over gungrende broplanker eller ad højbroens spændte bue."*

Postvæsenets Pensionistforening i Svendborg

Sommertur til Fejø

Onsdag den 5. juni, Grundlovsdag, Farsdag og ikke mindst Valgdag, drog Svendborgs Postpensionister på tur til Fejø. Ombord på Spodsbjerg-Tårs færgerød nød vi kaffen sammen med de smurte rundstykker. På Lolland besøgte vi en kirsebærplantage, hvor der blev lavet forskellige vine.

Vel ankommet til Fejø, steg den lokale Kromand ombord i bussen og gav os en guidet tur rundt på øen. Vi besøgte et mosteri, hvor der også blev produceret cider. Et besøg i kirken, der ligger helt utrolig smukt ud til havet, blev det også til.

Den medbragte madpakke blev nydt i haven ved kroen. Det var også her, at vi senere fik kaffe og lagkage.

Da vi var vel hjemkommet til Tåsinge, blev vi på Bregninge Mølle beværtet med oksesteg og hjemmelavet is.

En stor tak til bestyrelsen for en dejlig tur.

Venlig hilsen

Birgit Damtoft Hansen

Kroen på Fejø, hvor vi fik kaffe og lagkage.

Den medbragte frokost nydes.

Øens kirke.

Postvæsenets Pensionistforening Fredericia

Turen til Toscana

Foreningens tur gik denne gang til "Vidunderlige Toscana" i tiden 09. – 16.05.2019. Turen var arrangeret i et samarbejde mellem Nilles og Ketty. Toscana har næsten alt, hvad hjertet kan begære: Charmende gamle byer, fantastiske kulturskatte, prægtige landskaber med oliventræer, vinstokke og flotte cypres.

Her skal ikke snakkes meget om vejret, blot siges, at det på nær den sidste dag var "hundekoldt", dog ikke regnvejrr. Arrangørerne kan jo ikke klandres for vejret – så nok om det. Lad os gå til de gode oplevelser.

Med lidt forsinkelse kom vi af sted fra Aalborg lufthavn. Dels havde der været noget panik omkring en kniv, og dels var en af vores gæster blevet låst inde i en karrusel-dør. Flyveturen tog ca. 2½ time. Derefter en køretur i bus på godt 2 timer, før vi var fremme ved hotel "Grand Hotel du Park et Regina" i Montecatini Terme, klokken blev ca. 22.00, inden vi fik lidt aftensmad.

Indkvarteringen skete på et meget flot og velholdt gammelt hotel. Hotellet var fyldt med antikviteter, flotte møbler og udsmykning. Man følte sig lidt hensat til et museum – forstået på den gode måde. Det var tydeligt, at familien, der ejede hotellet, havde et stort samlergen – der stod over 60 flotte biler i garagen – Ferrari, Jaguar, Lamborghini, Fiat og mange flere. Mange af bilerne var nye. Der var biler for millioner.

Allerede dagen efter skulle vi på udflugt til "**Montecatini Alto**" Hertil kom vi ad en tovbane. Byen er en middelalderlig fæstningsby, som ligger i en højde af 300 meter over Montecatini Terme. Herfra var der en fantastisk panoramaudsigt over området. Byens hovedtorv "*Piazza Guiseppe Giusti*" er omkranset af flere hyggelige cafeer og restauranter, så man kan ikke undgå at sætte sig for at få en øl eller et glas vin. Midt på torvet står et mindesmærke for de faldne under første verdenskrig. Bagved pladsen og længere oppe ad bakken ligger resterne af den gamle borg "*Fortezza della Rocca*" samt "*Apostlen Peters kirke*" med museum. Flere af vores gæster vendte tilbage til den gamle by på en af fridagene.

Næste stop var en lokal vinbonde, hvor vi skulle smage på stedets vin og smage de toscanske specialiteter. Der blev disket op med rigelige mængder af mad: skinke, ost og oliven og mange forskellige slags vin - så alle var lidt ør i hovedet ved afgang fra stedet. En rigtig fin dag lakkede mod enden, og vi vendte tilbage til hotellet. Efter aftensmaden samles alle gæsterne i restauranten til drinks og hyggeligt samvær – det skete hver aften.

Bjergbyerne: "**Volterra**" og "**San Gimignano**" var målet for dagens udflugt. Efter ca. 1½ time ankom vi til Volterra. En gåtur gennem byen førte os gennem en by med smukke gamle huse. Byen var i sin tid en af de vigtigste etrusker byer i Italien. Etruskerne levede i Etrurien i det nordlige Italien. Den etruskiske civilisation varede fra 800 f.Kr. til 300 e.Kr. Etrurien lå mellem floderne Tiberen i syd, Arno i nord og Apenninerbjergene i øst. Som i alle an-

Vidunderlige Toscana.

Besøg på vingård.

dre byer var der mange butikker – af særlig interesse: en butik med alabast-håndværk. *Alabast* er en finkornet, sedimentær bjergart som kan inddeles i to slags: kalciumkarbonat eller kalciumsulfat (dvs. gips). I naturen ses det i form af drypsten. Byen var omkranset med en høj bymur med den berømte byport "Porta dell' Arco". Oprindeligt bygget af etruskerne. Bymuren, som engang var 7 km lang, går tilbage til perioden mellem det 4. og 3. århundrede f.Kr. Kun porten er bevaret.

"*San Gimignano*" er vores næste mål. Byen med de smukke tårne. Her står tiden stille. På lang afstand ses byen på sin 350 meter høje bakke. De robuste tårne knejser mod den blå himmel. Ringmuren er stadig næsten intakt. Når man træder ind gennem en af de kun to byporte, er det som at rejse 650 år tilbage i tiden. Hvert eneste hus i San Gimignano er originalt, og hvis indbyggerne stadig var klædt i kutter og kofter, ville middelalderillusionen være komplet.

San Gimignano er umådeligt charmerende, og tårnene er blandt de absolutte top-seværdigheder på en rejse til Toscana. Hvert palads har sit eget, og det er utroligt, at der i 1200-tallet var plads til hele 76 stærkt befæstede tårne i den lille by. Beliggenhed på den vigtige handelsrute mellem Rom og Centraleuropa gjorde byens købmansfamilier styrtende rige. For at prale med deres rigdom begyndte købmansfamilier at konkurrere om, hvem der kunne bygge det højeste tårn. Men det var samtidig på slægtsfejdnernes tid – med den guelfiske (pavetro) familie Ardinghelli og den ghibellinske (kejsertro) Salvucci-slægt som ærkerivaler. Og stakkels den guelfer (Pave tilhænger), der kom til at fornærme ghibellineren (kejsertilhænger) i nabopaladset. Straks regnede en sværm af pile og strømme af kogende olie ned over ham og hans familie, hvis de viste sig uden for deres fæstning. Det var disse forbitrede familiefejder i San Gimignano, der inspirerede William Shakespeare til tragedien om Romeo og Julie. I dag er der kun 13-15 tårne tilbage (nogle er delvist nedrevne), og skydeskårene er optaget af fredelige duer, hvis efterladenskaber desværre langsomt ødelægger de gamle sten.

Langs hovedgaden er der mange små pladser med spændende butikker. På *"Piazza del Duomo"*, Domkirkepladsen, knejser tårnet *"La Rognosa"* og rådhuset med det gotisk krenelerede tårn (Krenelering er et brystværn på en borg eller en bymur, der har regelmæssige mellemrum og tillader at skyde ud som skydeskår). *"La Grossa"* ved siden af *"La Collegiata"*, den romanske domkirke, der blev påbegyndt allerede i 1148. I et lille renæssancekapel bagest i domkirkens højre side viser Ghirlandaios fresker historien om helgeninden, den adelige Santa Fina, der som 10-årig blev lammet af tuberkulose. Hun lagde sig på en lille briks på kun 150 x 60 cm og blev liggende i fem år, indtil hun langsomt gik i forrådnelse. Herfra gik turen igen mod hotellet. Hotellet havde til aften lavet en 5. retters Toskansk festmenu med efterfølgende musik og dans. Postene er jo vant til at bruge fødderne, så der blev danset til den store guldmedalje.

Pisa og Lucca er næste dags udflugt.

Pisa er en by i Toscana i det centrale Italien, der ligger ud til floden Arno, lige inden den munder ud i Det Liguriske Hav. Det er hovedstaden i Provinsen Pisa. Man antager at Pisa blev grundlagt ud til kysten som en vigtig havneby. På grund af sediment fra floden Arno og Serchio, hvis udmundning ligger omkring 11 km nord for Arnos, er kysten flyttet vestpå. I dag er der omkring 10 km til kysten.

Det skæve tårn i Pisa.

Pisa er kendt i hele verden for *"Det Skæve Tårn i Pisa"* og Piazza dei Miracoli. Hvert år besøger to millioner turister stedet - fotografere tårnet og de andre underskønne bygninger på *Campo dei Miracoli*, Pisas største seværdigheder ligger i byens nordlige udkant på *"Campo dei Miracoli"* (Miraklernes Eng). De fire arkitektoniske vidundere, Det skæve Tårn, Domkirken, Dåbskapellet og Camposanto Vecchio (Den gamle kirkegård) – alt med rolige, fornemme flader i sort-hvid marmor.

"Lucca" er typisk toscansk med kirker og paladser. Ingen anden by i Toscana er så fuldstændigt indesluttet af en velbevaret ringmur som Lucca. Den 4 kilometer lange og 12 meter høje mur er fra 1500-1600-tallet og har 10 pileformede bastioner, er i dag beplantet med skyggefulde fyrretræer, som danner en yndet promenade. Bag ringmuren er Lucca én stor renæssanceperle. Luccas centrum er *"Piazza Napoleone"* med Ammanatis smukke *"Palazzo della Prefettura"* fra 1578, og tæt på ligger domkirken *"San Martino"* med sin asymmetriske facade og et lille ottekantede tempel. Her opbevares Luccas stolthed, *"Il Volto Santo"*, et lille trækrucifiks fra Libanon. Med hjælp fra en engel blev det udsåret af Nikodemus, som havde overværet korsfæstelsen, og krucifikset er derfor et øjenvidneportræt af Jesus. Gåturen gennem byen fører til byens handelsplads – det ovale tidligere amfibiateater.

Gruppenbillede fra Firenze.

Pladsen er fyldt med restauranter, så ingen behøver tørste eller sulte, når man besøger Lucca.

"Firenze", hovedstaden i Toscana, skal naturligvis også besøges, så en hel dag blev afsat til formålet. Alle renæssancepaladserne, kunstværkerne og kirkerne er her – præcis, som man har læst og hørt om. Her, i byen ved Arno floden, spadserede Michelangelo, Leonardo og Botticelli rundt mellem nøjagtigt de samme huse og på nøjagtigt de samme pladser, som man ser i dag. Mere end halvdelen af al kunst i Italien befinder sig i Firenze, og alene strækningen fra rådhuset til domkirken rummer flere mesterværker, end der findes i hele Amerika. Men Firenze er også Italiens smukkeste og mest romantiske by med seværdigheder og oplevelser nok til et helt liv.

Selve domkirken, den 91 meter høje *"Santa Maria del Fiore"*, hvis navn hentyder til den røde lilje i Firenzes våbenskjold, er et eksempel på ekstremt sløvt byggearbejde. I 1296 fik arkitekten Arnolfo di Cambio opgaven med at bygge den stolteste bygning, mennesket kunne udtænke. Men han døde, før arbejdet var fuldført, og det samme gjorde de næste arkitekter. Først 1436 kunne hele Firenze fejre domkirkens indvielse, endda uden facaden, som først blev tilføjet i 1887. Den mest berømte del er kuplen, som med sin revolutionerende dobbelte skal, udødeliggjorde arkitekten Brunelles Chis navn og er blevet efterlignet i utallige kirker – bl.a. i Peterskirken i Rom.

Så er der krimi-tid: *"Pazziernes mordkomplot"*. Inde i domkirken iscenesatte Pazzi-slægten i 1478 med paven

hjælp sit mordkomplot mod Firenzes ledende mænd, Medicibrødrene Giuliano og Lorenzo il Magnifico (den prægtige). De skulle begge myrdes under højmessens, og da nadveren var slut, blev morderdolken stukket i Giulianos hjerte, hvorefter han sank død om. Men Lorenzo sprang som en kat over korskranken og nåede døren til *"Sagrestia Nuova"*, mens hans venner smækkede de tunge bronzedøre i bag ham. Bagefter ramte hævnens *"Pazziernes"*, som blev grebet og snart dinglede på rad og række fra rådhusets vinduer, mens deres tilhængere ude i byen udsattes for et frygteligt blodbad. Deres ejendomme blev konfiskeret, og det blev forbudt nogensinde at nævne deres navne.

"Dåbskapellet og Paradisets Porte"

Den ældste og mindste bygning er dåbskapellet fra 600-tallet, San Giovanni, som Dante elskede, og som var Firenzes hovedkirke, indtil domkirken blev bygget. Her er alle byens store mænd døbt, og den lille ottekantede bygning i hvidt og grønt marmor er henrivende yndig. De berømte østlige bronzedøre, som geniet Ghiberti brugte 27 år på at udføre, blev af selveste Michelangelo døbt *"Paradisets Porte"*. Hvert af de ti bronzefelter gengiver en episode fra det gamle testamente og er så detaljeret udført, at man tilgiver Ghiberti de 27 år.

"Ponte Vecchio". Via Por Santa Maria i Firenzes ældste bro, Ponte Vecchio fra 1365, hvor guldsmedenes værksteder hænger som svalere der ud over Arno floden, mens deres butikker er vendt ind mod broen. Hver dag beundrer turisterne de eksklusive smykker, som vidner om Firenzes fine smag og kunstneriske sans.

Udendørs
hygge på
hotellet.

Oprindelig var Ponte Vecchio beboet af slagterne, som kastede indvolde og andet affald ned i Arnoen, hvor det til florentinernes fryd flød videre til de forhadte fjender i Pisa. Men stanken generede også Medicifyrsten, når han gik ad den hemmelige gang over broen, så derfor blev Ponte Vecchio overladt til guldsmedene.

"Vinci"

Så er vi kommet til den sidste dag i Toscana. Ofte er man lidt "hjemløs" den sidste dag på hotellet, men Nilles havde arrangeret en udflugt til "Vinci" på vejen mod lufthavnen. Afgang fra hotellet kl. 10.00, så vi undgik helt hjemløsheden.

Som navnet antyder, er det Leonardo da Vincis fødeby. En byrundtur fører os hen til "Museo Leonardiano, Museum of Leonardo da Vinci" i byens gamle middelalderstot fra 1100-tallet. Her kan vi beundre tegninger og modeller af Vincis mange konstruktioner og opfindelser. Man skal nok være lidt "nørdet", hvad teknik og

videnskab angår, for virkeligt at få noget ud af museumsbesøget. Leonardos "Mona Lisa" så vi ikke, da hun som bekendt hænger og smiler på Louvre i Paris og har gjort det siden 1797.

Fødestedet for Leonardo da Vinci, "Casa Natale di Leonardo", ligger i cirka 3 km afstand i den nordøstlige del af Vinci i Frazione af Anchiano (landsbyens navn). I Vinci var der arrangeret en herlig frokost, inden turen gik videre mod lufthavnen.

Turen var vel tilrettelagt, og der blev udtrykt stor tilfredshed med turene og hotellet, dog ikke med vejret, men det var der ikke nogen, der kunne gøre noget ved.

Til alle siger Ketty "Tak for opbakningen" til turene, hun har arrangeret – denne er hendes sidste. Det samme gælder for nærværende artikel til Posthornet.

Skribenter: Ketty Kilde og Preben Larsen

Aabenraa Postkontors Pensionistklub

6 dages tur til Bornholm

28. juli – 2. august 2019

Søndag den 28. juli tog 23 friske postseniorer på bustur til Bornholm med Riis Rejser. Vi kunne ikke blive samlet op i Aabenraa, så vi havde selv lavet et kørselsprogram til Papuga Bus i Vejle. Vi mødtes i strålende solskin hos Papuga Bus på Lundahl Nielsensvej i Vejle. Vi ankom alle i god tid ca. 08.20. Efter ca. ½ time kom vi i bussen, og skulle til fordeling på Hylkedal rasteplads vest for Kolding. Her mødtes vi med mange andre busser fra Riis Rejser. Vi skulle blive i samme bus og startede turen mod Bornholm sammen med ca. 20 andre gæster. Frederik, vores chauffør, serverede kaffe og rundstykker i bussen. Yderligere 4 gæster blev læstet på i Odense og 2 i Nyborg.

Frokostpausen blev afholdt på Karlslunde Rast syd for København, hvor vi spiste vores medbragte madpakker.

Herefter gik turen videre mod Københavns Lufthavn, hvor de sidste gæster kom med bussen, så var der kun 1 tom plads.

Vi ankom til Ystad i god tid inden færgens afgang kl. 16.30. Desværre var der forsinkelser, så vi kom først af sted kl. 18.10. Ombord fik vi at vide, at sejlturen blev ca. ½ time længere, så vi først ville være i Rønne ca. kl. 20.30. Vores chauffør fik udleveret nogle spisebilletter til os alle – værdi ca. 65 danske kr. pr. deltager. Lidt før kl. 20.30 ankom vi til Rønne og fortsatte til Hotel Abildgaard mellem Allinge og Tejn. Vi startede med at gå til buffeten – overdådigt – og med drikkevarer ad libitum mellem kl. 18 og 21. Derefter udlevering af nøgler og senere kufferter, og så gik vi på værelserne.

Færgen til Bornholm.

Mandag den 29. juli. Efter en overdådig morgenbuffet skulle vi på udflugt kl. 09.30. En dejlig solskinsdag og en flot tur til Rønne sammen med lokalguiden. Vi startede med en tur rundt i byen med bus, derefter fik vi tid på egen hånd, til fods ca. 1½ time. Vi kørte videre og kommer forbi Stubbeløkke Stenbrug, hvor vi kan se ned i bruddet til Bornholms dybeste hul. Via Almindingen og Rytterknægten (172 m). Pause, så interesserede kan tage trapperne op i Stentårnet Kongemindet. Efter pausen, gik turen videre til Gudhjem, hvor vi kørte lidt rundt i byen, derefter parkerede Frederik bussen. De fleste spiste frokosten på Røgeriet. Mange fik "Sol over Gudhjem", men også andre retter var i spil. Herfra skulle vi videre til Østerlars rundkirke med rigtig mange informationer fra vores guide, og så gik turen tilbage til Hotel Abildgaard ved 17-tiden. Aftenbuffeten var med et andet og ligeså fantastisk indhold som dagen før. Frederik tilbød at køre os til Ringebacker Stenbrud for at se en smuk solnedgang. Stenbruddet ligger ved Vang på øens vestlige side. Bruddet er ikke særlig aktiv nu, men blev brugt meget i forbindelse med opførelsen af Storebæltsbroen til kystsikring med store granitblokke. En flot solnedgang og Frederik kunne servere irsk kaffe, lumumba, kaffe eller øl/vand.

Tirsdag, den 30. juli. Efter den overdådige morgenbuffet skulle vi af sted på dagens udflugt kl. 09.30. Guiden var igen mødt op. Det var gråvejrs med lidt sol, men uden regn. Vi kører gennem Allinge til Stenbrudsmuseet

Østerlars rundkirke.

Menu fra Røgeriet.

Moseløkken. Vi blev modtaget af en tidligere ansat. Han fortalte om bruddet og udviklingen i dette brud. De har bl.a. lavet terrasseringen til Christiansborg, som er nogle store granit kugler, ca. 1 meter i diameter. Han viste os, meget charmerende og humoristisk, hvordan de kan flække granitblokke med specielle kiler i forborede huller. Flere af rejsedeltagerne prøvede selv, og måtte gerne tage granitstykket med hjem. Derefter fik vi vist en film om arbejdet i bruddet. Vi fik fortalt om de flere slags granit, der findes på Bornholm. Vi kunne se ned i bruddet, der er lidt i drift, men ikke om sommeren, da en husejer har fået det forbudt på grund af larmen. Lokalguiden fortæller uafbrudt i bussen på vejen til Hammersø og Opalsøen. I Opalsøen er der lavet en tovbane fra den høje granitmur ned til søens modsatte side, hvor deltageren rammer vandet med temmelig stor fart. Der er rigtig mange deltagere, der tager turen ned, en del tager flere ture (der er 50% rabat på 2. tur). Herefter kører vi til Værftet, hvor Frederik og guiden har bestilt 2 stk. smørrebrød og en øl/vand til dem, der ville spise der. Et fantastisk sted. Spisestedet er udsmykket med alt muligt, som ejeren har samlet i løbet af mange år. Bænke fra nedlagte biografteater, sofaer fra færger og forskellige borde og stole. Alle mulige billeder, skilte og genstande, der står på hylde, eller er gjort fast under loftet. Flot og kreativt, men lidt rodet. Selv toiletterne var fyldt med pynt. Efter frokosten kørte vi videre til Hammershus borgruin, hvor vi kunne gå en tur til ruinen og det nye besøgscenter, der er bygget og åbnet i 2018. På vejen tilbage til vores hotel, kører vi forbi Helligpeder og Teglkås. Frederik havde lovet at køre interesserede til en sejltur fra Hammer Havn forbi Løvehovederne og Kamelhovederne. Vi sætter ikke interesserede i sejlturen af ved hotellet og kører videre til

Hammer Havn. Vores selskab fylder det meste af 3 både og får en dejlig sejltur ind i den våde ovn og forbi de andre seværdigheder. Igen en overdådig og anderledes aftenbuffet med drikkevarer ad libitum.

Onsdag, den 31. juli. Efter morgenbuffeten skulle vi på heldagstur langs østkysten mod syd. Vejret er lidt blæsende, men uden regn og med lidt sol. Første stop er ved Helligdomsklipperne, hvor vi går rundt i ca. ½ time. Da vi skal videre, savnes en af gæsterne. Frederik finder gæsten, og vi kommer videre, lidt forsinket. Næste stop er Baltic Sea Glass, et glaspusteri med meget dyr glaskunst. Derefter kører vi videre til Svaneke. Først en tur rundt i byen med guidens fortælling og så tid på egen hånd. Svaneke er en dejlig og overskuelig by. Vi køber en sandwich samt lidt drikkevarer i Brugsen og spiser frokosten på havnen. Frederik har nogle problemer med at komme fra Svaneke. En bil holder ulovlig parkeret, og politiet bliver kontaktet, kan dog ikke hjælpe. Nogle af passagererne hjælper Frederik med at løfte bilen op over kantstenen, så vi kan passere. Vi kører videre til Snogebæk, hvor vi besøger Kjærstrup Chokolade. Efter et kortere ophold og lidt indkøb, kører vi videre mod Dueodde. Undervejs kommer vi forbi Kold Krigsmuseet, der er indrettet i Bornholmertårnet. Her får vi igen rigtig gode fortællinger af lokalguiden. Vi går en tur til den meget hvide og finkornede sandstrand og nogle får dyppet fødderne. Vi skal nu videre via Åkirkeby til Bolsterbjerg i Almindingen, hvor der er bestilt kaffe til dem, der ønsker det. Et flot sted med en parklignende have. Efter kaffen, skal vi tilbage til hotellet via Rø plantage og et kig ind i Olsker rundkirke. Vi lander på hotellet igen ved 17.30-tiden til aftenbuffeten.

Torsdag, den 1. august. Dagens udflugt til Christiansø er valgt fra af alle fra vores gruppe. Frederik tilbyder, at vi kan køre med bussen til Gudhjem kl. 09.15, og hvis vi vil, retur igen kl. 15.00. Det vælger de fleste postseniører. 18 andre gæster fra vores bus skal med til Christiansø. På vej ud til bussen får vi en mindre regnbyge (eneste regn på turen). Vi bliver sat af bussen ved den kaj, der skal sejles fra. Frederik opfordrer os til at overvære, at et sangkor med violinist synger færgen af sted. Det er meget smukt. Ca. 15 sangere synger flere sange, og skibet sejler kl. 10.00. Vi går lidt rundt i byen i flere grupper. Kirken er åben og vi går derind. Tilbage på havnen er vi nogle stykker, der spiser frokost sammen. Efter frokosten igen en gåtur, og kl. 15.00 ankommer skibet fra Christiansø. Vi kører med bussen tilbage til hotellet. Tilbage på hotellet har vi tid til socialt samvær, og vi begynder at pakke kufferterne. Aftenens buffet består af det, alle kan lide, bl.a. kartoffel/porsuppe, mørbradbøffer, flæskesteg m/rødkål, fiskebord samt meget andet. Efterfølgende er der is buffet og buffet med forskellige oste.

Fredag, den 2. august. Vi skal pakke kufferter og være i bussen kl. 9.00, hvor vi kører mod Rønne. Frederik har undersøgt, at færgen til Ystad sejler planmæssigt. Efter ankomst til Rønne Havn får vi det bekræftet. Vi får en rolig sejltur, ingen bølger, men med 33 knob = ca. 60 km/t. Vi kører til Øresundsbroen, og de første gæster står af på Hovedbanegården. Vi får tilbudt 3 stk. smørrebrød og 1 øl samt 1 snaps på Restaurant Albatrossen i Brøndby strand lystbådehavn. De fleste har taget imod det, til en pakkepris på 118 kr. pr. deltager. Efter frokosten kører vi videre mod Storebælt, hvor vi holder rast i Korsør, hvor bussen får brændstof på. Videre til Fyn, hvor vi lægger af i Odense og videre til Kolding, hvor der også skal sættes nogle af. Derefter gennem Kolding til Hylkedal, hvor vi venter ca. 30 minutter på de andre busser. Vi skal skifte bus og må igen sætte gæster af på Kolding banegård (gæster der har været sydpå). Ankomst til Vejle og over i vore egne biler, der har stået parkeret hos Papuga Bus.

En rigtig flot tur, gennemført af Riis Rejser – uden noget at klage på.

Ove Hansen

En bornholmsk hestevogn.

Postvæsenets Pensionistforening Fredericia

Udflugt til **Sønderborg Slot** og middag med vinsmagning på Hotel des Nordens

Vores sommerudflugt i år var lidt speciel. Vi mødtes på Fredericia banegård. Vi skulle til Sønderborg Slot - et spændende sted, som også tiltrak 77 medlemmer. Slottet fortæller en historie om krig og grusomhed. Vi havde ikke en guidet tur, så folk gik rundt, som de have lyst til. Der var meget skrevet og fortalt, så vi kunne forstå, hvad der var foregået i første og anden verdens krig. En historie, vi ikke ønsker gentaget.

Efter små 2 timer kørte vi mod Kruså - vi skulle spise på Hotel Des Nordens - en invitation fra Fleggaard, som have bestilt middag med vinsmagning. Vi blev modtaget af 3 medarbejdere fra Fleggaard, som bød os velkommen. Vi kom ind til et flot dækket bord. Vi var godt sultne, så forventningerne var store. Vi startede med lidt fortælling om hvidvin og rosevin, dertil fik vi tarteletter.

Herefter lidt om de røde vine, inden der igen blev skænket op. Der blev ikke sparet på noget.

Derefter fik vi Kalvesteg med tilbehør, og ikke mindst 2 rigtige gode rødvine. Snakken gik, og der var en rigtig god stemning, som steg, jo flere gange glassene blev tømt og fyldt op. Vi sluttede med Citronfromage og kaffe og en god Asti.

Personalet var et rigtig godt team. De gik rundt og talte med gæsterne, skålede og hyggede om dem. De fortalte, at de stod til rådighed i butikken og hjalp med at pakke og finde varer til os. Vi havde også en rigtig god chauffør, Morten, som også forstod at hygge om os. Jeg troede, at alle ville falde i søvn på vejen hjem - mætte og veltilpasse efter den gode mad og de gode vine, men nej, der

Havnefronten ved Sønderborg Slot.

Middagen arrangeret af Fleggaard.

blev sunget og snakket hele vejen hjem. Som slut vil jeg sige, det var **en god afslutning inden sommerferien.**

Det er lidt vemodigt, men tiden er nu inde til at stoppe og lade nye kræfter komme til.

Kære alle mine læsere gennem årene.

Nu har jeg skrevet i mange år, så dette bliver min sidste historie. Tak - til de mange, der har tilkendegivet, at de med glæde har læst mine indlæg. Nu skal der en ny skribent til – en, der vil overtage mit job. Jeg vil ønske den nye skribent velkommen og held og lykke.

Tak for alle de rosende ord, jeg har fået fra medlemmer rundt om i landet – TAK.

Kærligst
Ketty Kilde

Velkomst hos Hotel des Nordens.

Postpensionisterne Odense

Tirpitz museet

der ligger ved Blåvand, og som åbnede i 2018, var målet for vores sommerudflugt fra Odense d. 23. maj 2019.

Dagene før stod regnen ned i stride strømme, så det var med bange anelser om en våd udflugt. Solen viste sig fra en skyfri himmel, og holdt hele dagen, jeg spør bare - hvor heldig kan man være?

Det var en splinterny bus fra Gislev, der kørte os til Blåvand. Hitlers forhadte bunkers langs vestkysten er et skræmmende syn. Den, vi skulle se, blev bygget i 1944 og skulle dække indsejlingen til Esbjerg havn, men nåede heldigvis ikke at komme i brug, før krigen sluttede. Med midler fra diverse fonde, bl.a. Nordea er der bygget et museum med store glasfacader, der kaster lyset ind på en spændende måde.

Ved indgangen får du et gult bånd om håndledet, og får udleveret en fjernbetjening, der bliver aktiv, når man holder den hen til den montre, du vil høre om, så er det bare at holde den op til øret og lytte. Derved kan du gå i dit eget tempo og blive orienteret om det, du ønsker. Ganske smart!

Den skjulte Vestkyst bliver gengivet på dramatisk vis med lyd og lys.

Vi gik ind i et stort rum, hvor lyset blev dæmpet, og på væggen kom der en kæmpe mammut elefant trampende, så gulvet rystede. Vi satte os op i en stor redningsbåd og så 3d filmen som fortsatte, det var lige i tide, for en høj tsunami flodbølge kom skyllende ned over os fra loftet.

Tirpitz Museet.

Det var så livagtigt, at man lige skulle mærke på tøjet, om man var blevet våd? Det var vi naturligvis ikke, så vi blev i båden og så, hvordan livet begyndte i Danmark med dyrkning af føde og små familier, der hyggede

sig med Dannebrog hejst, og til sidst med bål og guitar spil på stranden.

Havets Guld.... Det næste rum er en udstilling, der siger spar 2, til hvad jeg har set om rav og ravsmykker.

Operaen i Sidney, bygget i rav.

Alle ved sikkert, at rav bliver dannet af harpiks, der flyder fra træerne, som for 40 millioner år siden er styrtet i havet. Vi så små fisk eller skæl inde i ravklumperne. Der var en, der vejede 1kg. Det var en fisker, der havde fået den i sit net. Vi så en model af Operahuset i Sidney, sat sammen af små stykker rav, der er skåret i små firkanter og bygget op, "limet" sammen til det smukkeste kunstværk, der stod, at der var gået 25.000 tons til. Det lyder utroligt, jeg håber, jeg har læst rigtigt.

Billum er en lille by nær Blåvand. Der var udgravninger i 1995, hvor de fandt 2 rige kvindegrave, der blev dateret til år 100 eft. kr. Der var hundredvis glasperler, ravsmykker, guldnåle, halskæder, en guldbelagt broche som en fugl, lerkrukker, træskåle o.m.a. Spændende at se så velbevarede oldtidssmykker og ting fra begyndelsen af vor tidsregning, der lå så tæt på Vesterhavet.

Særudstillingen: Livsfare – Miner kan opleves til og med 2020. Hitlers forsvarsværk Atlantvolden skulle hindre de allierede i at gå i land langs vestkysterne. Tyske soldater nedlagde knapt 1,5 millioner miner og kom

Et lille hvil i klitterne.

selv til at fjerne dem efter krigen. Nordisk Film optog en film, der blev Oskar nomineret. Der var en vældig debat, om det var krigsfanger, der blev sendt ud for at rydde strandene. Det kostede mange dræbte og lemlestede personer.

Bunkeren med kanonstillingen kommer man til gennem en underjordisk beton tunnel og oplever, hvordan den uhygge, som Poul Bundgård

oplevede i en Olsen bande film, hvor en granat kom kørende på skinner oppe under loftet, og larmede ganske uhyggeligt og får mig til at gyse af skræk, og indser krigens grusomheder. Hvis man skulle have glemt det.

Nu var det med at komme ud i luften i det varme vejr, gå rundt i klitterne, hvor der vokser gyvel og rensdyrlav, og få vesterhavsvind i håret. Chaufføren kørte os et smut ud til havet, hvor vi passerede Postens Blåvands sommerhus, der ligger i første parket til havet.

Aftenmenuen består af gammeldags Oksesteg og Citronfromage, det bliver indtaget på Agerbæk Hotel. På væggene hænger små og store gevirer, som værten, Christian, har skudt. Nede bag ved stod en bjørn, som han havde skudt i Canada. Jeg fik et billede af ham og bjørnen, man kan jo tage over og høre ham fortælle.

Tak for en god tur
Alice Egede Jensen.

En af flere bunkers langs vestkysten.

Postpensionisternes klub for Storkøbenhavn

Udflugt til Orø - Isefjordens Perle

Orø er en Danmarks små øer på godt 14 kvadratkilometer, beliggende inderst i Isefjorden, hvor den skilles fra Hornsherred ved det smalle Østløb og fra Tuse Næs ved det brede Vestløb. Øen har omkring 900 fastboende indbyggere.

Vejret var ikke det allerbedste, da 40 morgenfriske post-seniorer den 28. maj, kl. 9.00, mødtes på Flintholm station for at begive sig på udflugt til Orø, men det blev en på alle måder spændende og begivenhedsrig majdag. Vejrguderne blev os hurtigt venlig stemt og lovede solskin det meste af dagen.

Orø er den eneste af Danmarks småøer med to færgeoverfarter, den ene fra Holbæk og den anden trækfærge fra Hammer Bakke. Vi var foran tidsplanen, så der var tid til en kaffepause, hvor vi kunne nyde en Dagmartærte. Desværre var bussens kaffemaskine i stykker, så det blev øl/vand og en lille en til halsen i stedet for kaffe.

Overfarten med trækfærgen tog under 10 minutter, og ved ankomsten til Orø blev vi modtaget af vores guide, lokalhistorikeren Ole Nielsen. Han har boet hele sit liv på øen, og gennem flere slægtled ejede hans aner en større landejendom, indtil han på grund af de ugunstige tider for landbrug på øerne måtte give op.

Pause og tid til en forfriskning.

Besøg i Orø Kirke.

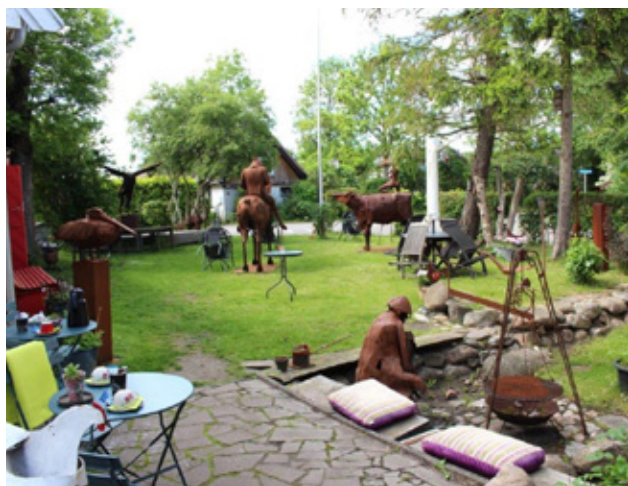
Ole var en fortræffelig guide på busturen rundt på hele Orø, og vi nød godt af hans enorme kendskab til øen og dens seværdigheder.

Vi kom forbi Orø Stenen, ét af øens vartegn, en tyve tons tung granit sten, der har rejst hele vejen fra Bornholm med isen under istiden.

Ole Nielsen berettede også om den fæle sørøver Børre, der i 1500-tallet huserede rundt omkring i Isefjorden. Børre blev fanget og hængt, hvorefter han blev halshugget og hans hoved sat på en stage til skræk og advarsel.

Efter en god frokost i forsamlingshuset kørte vi til Orø kirke, opført sent i 1100-tallet. Ole Nielsen var cicerone, og han fortalte bl.a., at man i 2001 afdækkede flere kalkmalerier, og at kirken jævnligt er hjemsted for en række koncerter og andre kulturelle arrangementer.

Næste stop var Kultubeholderen, øens gamle vandtårn, der i 2014 blev restaureret og udsmykket af den lokale

Café ArtDoor med Steen Langvads skulpturer i haven.

kunstner, Steen Langvad. Hans 12 malerier fortæller Orø's historie fra stenalderen til nutiden og danner en smuk frise hele vejen rundt på væggen.

I 2013 indviede dronning Margrethe Kulturbeholderen under en rundtur på øen.

I Steen Langvads café, ArtDoor, fik vi kaffe og en dejlig jordbærkage. Det er en speciel café med Steens skulpturer udstillet i haven, store dyr i fuld størrelse. Der er mange forskellige, og de er fremstillet af særligt metal, som kan ruste, men ikke ruste væk. Små aflange stykker svejses sammen og formes til det ønskede kunstværk.

Steen Langvad holdt et lille foredrag om sine kunstværker, og der blev tid til en kop kaffe inden hjemturen, hvor en pause med øl/vand var en passende afslutning på en dejlig dag.

Og vejrguderne holdt ord. Solskin det meste af dagen.

Per Lund Simonsen og Poul Kildegaard Pedersen

Aabenraa Postkontors Pensionistklub

Sejlads på Haderslev Fjord

41 friske postseniorer mødtes i strålende solskin på Honnørkajen i Haderslev den 14. maj 2019 kl. 09.45. Helene har afgang kl. 10.00 ud af Haderslev fjord til Årø. Vi sejlede ud gennem Haderslev fjord, det var en usædvanlig smuk naturoplevelse.

Den 6 - 7 sømil lange sejltur ad den smalle og bugtede fjord var meget varieret, og giver den sejlede en god chance for at komme tæt på sammenspillet mellem vand og land og dyre- og planteliv. Undervejs blev der serveret en kop kaffe samt et rundstykke.

Vi ankom til Årø, hvor 2 guider tog imod os. Vi blev delt i 2 hold til en spadseretur til kirken samt forbi andre histo-

riske bygninger. Guiden var ikke indfødt, men har været på øen i mange år. Brandstationen, frivilligt brandværn, og forsamlingshuset kom vi også forbi. På tilbageturen til Haderslev blev der serveret 3 håndmadder, drikkevarer var for egen regning.

En rigtig god tur, da vejret artede sig. Solen fremhævede alle farver på landskaberne. Lidt kølig blæst på udturen, men på hjemturen var temperaturen steget nogle grader, så udendørsophold var rigtig behageligt. Turen sluttede i Haderslev kl. 14.15.

Med venlig hilsen

Ove Hansen

Feriekontoret

... en dejlig feriebolig til en fornuftig pris

Feriekontoret administrerer udlejning af Postens ferieboliger. Vores boliger udlejes pr. telefon (bort set fra postens lod-trækningsrunder). Hvis du er i tvivl om, hvad du har ret til at leje, så ring til os (Lisbeth eller Katja) på tlf. 88 92 33 60.

En "kærlig" opsang!

Vi oplever desværre i stigende grad, at brugerne af ferieboligerne ikke gør ordentligt rent efter sig hvilket afstedkommer, at den næste bruger skal starte sin ferie med at gøre rent efter andre.

Det er **ikke** altid nok lige at køre støvsugeren hen ad gulvet. Du skal også være opmærksom på, om en hovedpude eller en rullemadras f.eks. trænger til at blive vasket. Det sker, at der kommer pletter på disse og det er absolut ikke rart for andre at overtage den slags! Hvis du ikke selv kan nå at vaske, bedes du gøre vores tilsynsførende opmærksom på dette med det samme.

Det **burde** ikke være så svært. Alle vil vel gerne starte deres ferie med godt humør og ikke med at skulle ærgre sig over andres manglende plig?

Renoveringer m.m.

Siden sidste blad, er der sket en del renoveringer i mange af vores ferieboliger, både i Danmark og i udlandet. Se det herunder.

Bornholm

Der er kommet nye terrassemøbler. Se billedet.

Blåvand, Hvide Hus

har fået en del nye terrassemøbler.

Blåvand, Ny

har fået en del nye terrassemøbler.

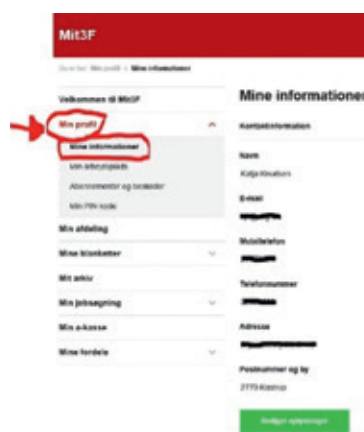
Vinterlodtrækningen (uge 44 i 2019 - uge 16 i 2020)

Hvis du ikke fik søgt i denne lodtrækning, kan du gå på www.3fpost.dk og se, hvad der er ledigt og derefter ringe til os.

Selvom du eventuelt har vundet et ophold, kan du stadig booke flere boliger hos os.

Opdatering af dine oplysninger

Vi har skrevet det før, men gør det gerne igen; Det er **meget** vigtigt, at du sørger for, at din 3F afdeling har de korrekte oplysninger på dig. Adresse, telefonnummer og mailadresse er yderst vigtige i mange forskellige forbindelser. Når du booker en feriebolig hos Feriekontoret tjekker vi altid dine oplysninger, men vi kan **ikke** rette dem, hvis du ikke står som medlem i 3F København.

Du kan selv gå på www.mit3f.dk og rette nogle af dine oplysninger. For at komme ind, skal du bruge dit Nem-id. Du kan rette din e-mail, mobilnummer og telefonnummer.

På siden kan du f.eks. også se hvilken afdeling du hører til (hvis du ikke ved det) og afdelingens kontaktoplysninger.

Du kan også se, hvilken arbejdsplads 3F har dig registreret på. Det er yderst vigtigt, at denne er korrekt. Den skal f.eks. bruges i forbindelse med afstemninger og den danner baggrund for, at du kan booke en feriebolig hos os eller ej.

Hvis du ikke er medlem af 3F, skal du sørge for, at Postpensionisternes Landsforening har dine rigtige oplysninger **og** at vi har dem. Ring på 75 92 60 23.

Ledige ferieboliger

På hjemmesiden www.3fpost.dk kan du følge med i, hvilke boliger og uger der er ledige. Du skal klikke på "Ledige uger" som ligger øverst på siden – den bliver som hovedregel opdateret hver dag. De røde uger er forbeholdt jer postmedlemmer og vil blive åbnet for andre 3F'ere ca. 12 uger før. Dog med visse undtagelser.

Postens ferieboliger kan bookes af alle 3F postmedlemmer eller medlemmer fra det tidligere DPF og postmedlemmer fra PPL (Postpensionisternes Landsforening). For at booke TJM Forsikrings ferieboliger, skal du være betalende forsikringstager.

Du kan se postens ferieboliger på www.3fpost.dk.

Betaling for brug af feriebolig

Når du har booket en feriebolig, sender vi en bekræftelse til dig. Nederst i bekræftelsen står en kodelinje, som du skal bruge, når du betaler regningen via din netbank. Denne kodelinje fortæller os **alt**, hvad vi skal bruge for at registrere indbetalingen korrekt. Kodelinjen er **unik** for den specifikke udlejning og kan derfor **ikke** genbruges.

Hvis du ikke har netbank, har du måske et familiemedlem, en ven eller lignende som kan hjælpe dig med betalingen. Hvis ikke, skal du gå i banken. Du skal have vores brev med, da kodelinjen **skal** bruges til betalingen. Der vil desværre være et betalingsgebyr på ca. 40,00 kr. til banken.

Vi gør opmærksom på, at vi **ikke** kan sende nøglen til dig, før din indbetaling af bookningen er registreret hos os. Der kan derfor forekomme meget korte betalingsfrister.

Vi vil gerne bede dig om at kontrollere, at det er den korrekte nøgle du får tilsendt. Der kan ske fejl og det er for sent at opdage det, når du står foran ferieboligen og ikke kan komme ind.

Returnering af nøgle

Vi skal stærkt opfordre dig til at returnere nøglen **straks** efter din hjemkomst og det skal ske i den lille kuvert, som du fik den tilsendt i. På denne kuvert står et nummer, som vi skal bruge til registreringen og den giver os alle de informationer vi skal bruge. **Husk** at frankere kuverten og at sætte afsender på.

Vi oplever desværre **alt for tit**, at ekstranøglen (eller andre nøgler) fra ferieboligen tages med hjem og sendes til os. Det skaber problemer og unødvendige udgifter for os. Du skal **aldrig** tage anden nøgle med hjem end den du fik tilsendt af Feriekontoret med mindre, at andet er aftalt. Hvis det sker, vil du fremover blive pålagt et administrationsgebyr på kr. 100,-.

Vi vil sætte pris på, at du **ikke** pakker nøglen ind i diverse køkkenrulle, stanniol, gaffatape, elastikker, plastikposer m.m., da det tit tager lang tid at "frigøre" nøglen. Og vi sidder med rigtig mange returnøgler.

Rejse-/afbestillingsforsikring

Vi vil opfordre til, at der tegnes en rejse-/afbestillingsforsikring således, at man ikke mister penge, hvis uheldet skulle være ude og ferieboligen må afbestilles. Kontakt dit forsikringsselskab for at høre nærmere.

Den næste lodtrækning

Lodtrækning for uge 19 – 39 i 2020 (sommerlodtrækningen) sker i februar 2020, ca. uge 7. Hold øje med Postbladet og Posthornet, hvori ansøgningsskemaet vil blive bragt (i slutningen af december 2019).

Vær OBS på, at Postbladet bliver pakket sammen med Fagbladet3F.

KØBENHAVNS POSTSENIORER

Så gik den sommer, (næsten da) - med alt hvad man kunne forvente.

Der var hedeølger, oversvømmelser, dårligt humør og godt humør, men et eller andet sted kom vi igennem det hele - som de hædede vikinger, vi danskere jo er. Man kan sige, vi har ladet op til efteråret, - og lad os så se lidt på de kommende aktiviteter i foreningen.

Lørdag den 7. september kl. 13.00

Musik i gården - Peter Ipsens Alle 25, 2400 NV.

Onsdag den 11. september kl. 10.00 - 12.00

Torben "træsø" Pedersen kommer forbi den store sal, og fortæller om sit liv på Bakken, før og nu. Kom med og stil de spørgsmål, I du måtte have på hjertet (fælles arrangement)

Onsdag den 25. september kl. 10.00 - 12.00

Det grå Palæ, salg af billetter til Café eftermiddag den 24. oktober.

Tirsdag den 1. oktober kl. 10.00 - 12.00

Peter Ipsens Alle 25, store sal.

Torben James Jensen fortæller The Beatles story.

En passioneret mand, der også har sjældne udgaver af musik med fra Beatles hånd (fællesarrangement)

Mandag den 7. oktober kl. 10.00

3F Region Hovedstaden afholder Temamøde.

Læs mere i medlemsbladet om dette møde.

Sted: Hillerød.

Underholdning: Musikforedrag om John Mogensen.

Der vil være morgenkaffe, frokost og eftermiddagskaffe.

Prisen for alt dette er kun kr. 50, inkl. mad og 2 genstande.

Tilmelding til Carsten Majgaard senest den 27. september på carstenmajgaard@gmail.com eller tlf. 51 80 99 96

Torsdag den 24. oktober kl. 12.00 - 18.00

Café-eftermiddag på Frihedens fritidscenter.

(Billetsalg: den 25. september i det Grå Palæ kl. 10.00 - 12.00)

Tirsdag den 5. november kl. 11.00 - 12.00

Inger Fjordside fortæller om de "skæve eksistenser", Peter Ipsens Alle 25, 2400 NV., store sal. (fællesarrangement)

Fredag den 15. november kl. 10.30

Regionens store Julebanko, Peter Ipsens Alle 25, store sal.

Tilmelding til Torben Ankerberg tlf. 33 13 27 49

eller e-mail: tankerberg@gmail.com

Senest den 1. november.

Tirsdag den 19. november kl. 14.00 - 17.00

GILA VIN kommer endnu engang til en garanteret smagfuld eftermiddag, hvor du kan blive meget klogere på god vin!

Arrangementet er GRATIS, men du skal melde dig til!!

Ved manglende fremmøde vil du blive opkrævet 50 Kr.

Ring til Carsten på tlf. 51 80 99 96, eller Keld tlf. 22 79 06 14.

Senest den 15 november. Glæd dig.

Så er næste års rejse faldet på plads.

Turen går til Budapest 6 dage - fra den 3. maj til 8. maj 2020.

Læs meget mere på hjemmesiden - og der ligger også informationer om turen ved vores arrangementer. Sidste frist for tilmelding til turen er den 29. november 2019 - Husk tilmeldingen er bindende.

Du vil altid kunne finde yderligere informationer, nyheder og opdateringer på: postseniorer.dk

På gensyn til mange nye oplevelser i 2019/2020.

Med venlig hilsen

Carsten Majgaard

POSTPENSIONISTERNES KLUB FOR STORKØBENHAVN

Program for sæsonen 2019/2020

Tirsdag den 24. september 2019

Klubmøde/velkomstræf.

Tirsdag den 29. oktober 2019 kl. 15.00

Anders Wejrup (f. 1957) har haft Nordisk Fjer sagen helt tæt inde på kroppen de seneste 25 år. Et fantastisk og svært forståeligt erhvervsdrama, som ændrede store dele af dansk lovgivning på erhvervsområdet. Anders Wejrup giver på en levende og engageret måde et enestående indblik bag facaden i Nordisk Fjer Koncernen. Vi kan se frem til et særdeles interessant klubmøde.

Tirsdag den 26. november 2019

Julefrokost.

Tirsdag den 28. januar 2020 kl. 15.00

Dagens gæst behøver næppe nogen nærmere præsentation. Morten Messerschmidt (f.1980) er medlem af Folketinget for DF. I årene 2009 – 2019 var han medlem af Europa-Parlamentet, og ved valget i 2014 fik han det højeste antal personlige antal stemmer, en dansk politiker nogensinde har opnået. Morten Messerschmidt er benådet med et skarpt intellekt, eminente talegaver og en bredtfavnende almenviden, spændende fra historie, samfundsforhold, litteratur og musik etc. Et spændende klubmøde er i vente.

Tirsdag den 25. februar 2020 kl. 15.00

Her får vi besøg af Margaret Lindhardt (f. 1950), der i mere end 35 år var en kendt stemme i radioen, bl.a. som vært i programmer som Go' morgen P3, P4 Aften og ikke mindst det legendariske ønskeprogram Giro 413. Her var hun vært fra 1995-2011 og igen fra 2014-2017. Det har givet hende et særdeles godt kendskab til danskernes familie- og festliv, så hun har i massevis af anekdoter om de forskellige slags hilsner og musik-ønsker. Vi kan glæde os til et fornøjeligt klubmøde.

Tirsdag den 31. marts 2020 kl. 15.00

Generalforsamling.

Generalforsamlingen indkaldes med 3 ugers varsel ved brev til klubbens medlemmer og bekendtgørelse i *Posthornet*.

Tirsdag den 28. april 2020 kl. 15.00

Advokat (H) Michael Harms (f. 1965) vil give os et indblik i Arvelovens kringelkroge. Han vil bl.a. komme nærmere ind på betydningen af i tide at få oprettet et testamente, hvis man vil have indflydelse på, hvem der skal arve, når livet er forbi. Utvivlsomt et interessant emneområde. Arveloven har betydning for os alle.

Tirsdag den 26. maj 2020. Skovtur

Orientering om skovturen i nytårsbrevet, der sendes til klubbens medlemmer i januar 2020.

POSTVÆSENETS PENSIONIST FORENING I FREDERICIA

Livets gang i foreningen 2019

Onsdag den 4. september

Udflugt til Bakken

Turen går til Bakken. Afgang fra banegården kl. 09.00. Det vil være overladt til den enkelte at tage madpakke med eller at spise på en restaurant på Bakken. Hjemturen starter kl. 16.00. Aftensmaden indtages på Hotel Medio i Fredericia. Dagen forventes afsluttet ca. kl. 20.30. Indbydelse udsendes først i august.

Torsdag den 24. oktober kl. 12.30

Efterårsfest på Fuglsang Centret

Festen starter med middag, og efterfølgende vil der være foredrag ved borgmester Jacob Bjerregård, som også vil synge og spille sammen med os. Der afsluttes med kaffe.

Onsdag den 13. november

Julebustur ned over grænsen og julefrokost på restaurant Knapp.

Der vil blive orienteret nærmere om arrangementet i nyhedsbrevet først i august.

Hilsen

Ketty Kilde

Aktivitetskalender

Onsdag den 18. til torsdag den 19. september 2019

Bestyrelsesmøde og bestyrelseskonference

Rørvig Centret

Tirsdag den 5. til onsdag den 6. november 2019

Formandsmøde

Rørvig Centret

Tirsdag den 10. december 2019

Bestyrelsesmøde

Landsforeningens kontor

Tirsdag den 14. januar 2020

Bestyrelsesmøde

Landsforeningens kontor

Tirsdag den 3. marts 2020

Bestyrelsesmøde

Landsforeningens kontor

Onsdag den 15. april 2020

Bestyrelsesmøde

Landsforeningens kontor

Torsdag den 16. april 2020

Generalforsamling

Messe C Fredericia